

Januar 1851; men dette mener jeg vil skee Fyldest paa den anførte Maade. Jeg antager, at der fra Udvalgets Side ikke vil findes Noget at erindre derimod.

Ordføreren: Nei, aldeles ikke.

Formanden: I saa Fald maa jeg fornemme, om der fra Thingets Side er Noget imod, at en saadan Deling foregaaec. (Nei! Nei!). Jeg skal saaledes sætte den nye Paragraph og Udvalgets Forslag til § 8 under Discussion.

Ordføreren: Saaledes, som den høitærede Formand allerede har bemærket, er den første Deel af Udkastets 8de § ikke længere fornøden efter den Afstemning, der har fundet Sted ved § 2. Den sidste Deel deraf havde Udvalget troet at kunne knytte til en af det i Forslag bragt ny Paragraph; men den høitærede Formand har allerede udviklet Grunden, hvorfor det ikke saaledes kunde finde Sted. Hvad den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph angaaer, da kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til Betankningen, hvori Udvalget har søgt at vise, at, efterat Consumtionen er ophævet, synes der ikke længere at være nogen Grund til at beholde en fra gammel Tid ved Skif og Brug indført og ved flere Indkvarteringsanordninger sanctioneret Afgift af Brænde og Tørv, som indføres i Kjøbstæderne. Derved vilde nemlig Færdselen til Kjøbstæderne være underkastet en Control af de Personer, som havde forpagtet denne Afgift, eller som indkrævede den paa vedkommende Communes Vegne. Men det synes ikke passende, at Færdselen paa Grund af en saa ringe Afgift skulde være generet. At Afgiften falder bort, er væsentligt til Fordeel for Landboerne; imidlertid kan det ogsaa undertiden være til Gavn for de Kjøbstadborgere, der eie Tørvemoser og altsaa selv producere endeel af det Brændsel, Byen forbruger. Med Hensyn til Størrelsen af denne Afgift tillod jeg mig under Sagens første Behandling at bemærke, at den for et Antal af 6 af de større Kjøbstæder androg en Sum af 757 Rbd. Disse Kjøbstæder ere følgende: for Helsingørs Vedkommende 58 Rbd., for Slagelse 80 Rbd., for Nyborg 40 Rbd., for Aalborg 88 Rbd., for Randers 200 Rbd., for Aarhus 291 Rbd. 22 St., og, efter hvad jeg senere har erfaret,

for Odenses Vedkommende omtrent 90 Rbd. Totalbeløbet er altsaa efter de af mig anførte Summer omtrent 850 Rbd. For nogle Kjøbstæders Vedkommende kjender jeg ikke Afgiftens Størrelse; men, da jeg har nævnet de største Kjøbstæder, vil den for de øvriges Vedkommende neppe være af nogen Betydning.

Indenrigsministeren: Ja, jeg skal ikke modsigge, at, efterat man har ophævet Consumtionsafgiften i det Hele taget, saa staaer denne særlige Afgift som en Synderlighed. Jeg kan ogsaa vel indsee, at der kan være Afstilligt, der taler for at see at faae den tilintetgjort i Forbindelse med nærværende Sag, hvormed den staaer i en vis Forbindelse, da dens Formaal ifølge dens historiske Oprindelse har været at tilvejebringe Brændsel til Bagter.

Da ingen Flere ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Den første Deel af Udvalgets Forslag som en ny § saalydende:

Den i Forordningen af 15de November 1816 § 27 omhandlede Afgift af Brænde og Tørv, som indføres i de Kjøbstæder, der have Indkvartering, bortfalder, forsaavidt den maatte være bortforpagtet, fra Forpagtingens Udløb, og i modsat Fald fra 1ste Januar 1851.

vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer, og

2) Den anden Deel af Udvalgets Forslag, bestemt til at træde istedetfor Udkastets § 8, saalydende:

„Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1851.“

vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer, hvorved Udkastets § 8 bortfaldt.

Sagens Overgang til 3die Behandling blev sluttelig ved Afstemning vedtagen eenstemmig med 31 Stemmer.

Formanden: Jeg har at anmeldte, at jeg fra Justitsministeren er bleven underrettet om, at han agter at forelægge Thinget Udkast til Lov angaaende Borgervæbningen i København.

Forhandlingerne i Mødet ere nu tilendebragte, og jeg skal opgive Dagsordenen for